

rettelse af en Statstelefonstation i Aalestrup. Aalestrup er en stærkt voksende Stationsby; den har over 800 Indbyggere, der holdes aarlig 4 Markeder, og der er et stort Forretningsliv i Byen. Der fremhæves i Andragendet navnlig, at der er en stor Cyklefabrik, der har Forbindelse med enhver af Landets Byer og har talrige Forretningsforbindelser i Tyskland, England, Frankrig, Rusland og Amerika. De have altsaa ogsaa en stor Telefon- og Telegrafforbindelse med disse Lande og disse Byer. At Aalestrup nu ønsker at faa en særlig Telefonstation, er jo meget forstaaeligt, og det er jo en af de fremadstræbende Byer, som vi maa se at tilfredsstille, naar det kan ske paa en rimelig Maade. Det er efter Udvalgets Mening ikke helt ubegrundet, at de ønske at faa en saadan Telefonstation i Stedet for at være henviste til at benytte Statsbanetelefonen, hvad der giver Anledning til en hel Del Forsinkelser, idet alle Statsbanernes og Banernes Telegrammer og Telefonmeddelelser skulle udbringes først. Udvalget foreslaar derfor, at Andragendet henvises til Undersøgelse og Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder, og haaber, at han ved denne Overvejelse vil finde, at denne fremadstræbende By ogsaa bør have dette Ønske tilfredsstillet.

Der er under Nr. 1 i Betænkningen et Andragende, der foreslaas henvist til Ministeren for offentlige Arbejder, men da det er af et Mindretal, hvortil jeg ikke hører, skal jeg ikke udtale mig om det paa dette Tidspunkt, men indskrænke mig til at anbefale til Vedtagelse de to Andragender, som hele Udvalget foreslaar at henvise.

Jacob Christensen: Til Betænkningens Nr. 29 har jeg udenfor Betænkningen tilladt mig at stille Forslag om, at Andragendet henvises til nærmere Overvejelse af den højtærede Trafikminister. Andragendet hidrører jo fra Silkeborg Byraad og gaar ud paa, at man bibeholder en Jernbaneoverkørsel, hvis Bevogtning hidtil har været betalt af Silkeborg Kommune i Fællesskab med det Coopmannske Svineslagteri. Overkørselen har været opretholdt siden 1890, og den har bidraget til, at der Syd for Jernbanen er blevet opført en hel Bydel, bestaaende hovedsagelig af Smaahuse, der bebos af Arbejdere. Det vil sikkert være let for ærede Medlemmer at indse, hvor ubehageligt det vilde være, hvis denne direkte Færdselsvej, som fører gennem Overkørselen, nu pludselig blev lukket, saa at de mange Beboere, baade

Grundejere og Lejere, hvoraf Flertallet har sit Arbejde inde i Byen, ere henviste til flere Gange dagligt at gaa en betydelig Omvej til og fra deres Arbejde, ligesom de ogsaa, naar de skulle gøre deres Indkøb hos Byens næringsdrivende, ere henviste til at gaa den meget lange Omvej, som de nødvendigvis maa bruge, naar denne Jernbaneoverkørsel bliver lukket. Ogsaa for det Coopmannske Svineslagteri, der jo er et betydeligt Foretagende, vil Nedlæggelsen af denne Overkørsel være i høj Grad generende, og man vil let faa et Begreb om, hvor vigtig Overkørselen har været for dette Svineslagteri, naar man ser, at det gennem mange Aar sammen med Kommunen har afholdt alle de med Bevogtningen af Overkørselen forbundne Udgifter.

Der har under de sidste Dages Jernbaneforhandlinger været talt saa meget om den Værdistigning, som offentlige Foranstaltninger, navnlig Jernbaneanlæg, kunde faa for adskillige Grundejere langs de ny Jernbaneanlæg. Her er imidlertid et Tilfælde, hvor en fra Statsbaneautoriteternes Side foreslaaet Foranstaltning, hvis den bliver gennemført, vil faa den modsatte Virkning, idet Nedlæggelsen af denne Jernbaneoverkørsel i høj Grad vil bidrage til, at Grundarealerne og de Smaahuse, som ligge i Kvarteret Syd for Jernbanen, ville synke betydeligt i Værdi, og denne Værdiforringelse er saa meget mere følelig, som den rammer Smaafolk, der have købt de Jordarealer, hvorpaa de have opført deres Bygninger, til ret høje Priser. Nu kunne Statsbanerne selvfølgelig sige, at det have de ingen Skyld i, at Folk godtroende ere gaaede hen og have bygget i Haab om, at denne Jernbaneoverkørsel vedblivende skulde holdes aaben, fordi de kun have givet Bevilling til, at Overkørselen skulde holdes aaben for et Aar ad Gangen. Men ærede Medlemmer ville dog sikkert indrømme, at naar en Overkørsel har bestaaet siden 1890, altsaa 16—17 Aar, have Folk efterhaanden faaet den Opfattelse, at det egentlig kun var en Formsag at søge denne Bevilling, og at man sikkert kunde gaa ud fra, at den altid vilde blive givet i Fremtiden, og i den gode Tro have de købt deres Grunde, have opført deres Bygninger derude og have ventet, at denne direkte Færdselslinie, der skaffer dem en hurtigere Forbindelse med den øvrige By, vilde blive holdt aaben ogsaa i Fremtiden.

Men da denne Overkørsel, som jeg allerede har bemærket, ikke koster Staten en eneste Øre til Bevogtning, vil jeg gerne